

Brusel 13. února 2017
(OR. en)

5800/1/17
REV 1

Interinstitucionální spisy:

2016/0379 (COD)
2016/0380 (COD)
2016/0377 (COD)
2016/0378 (COD)
2016/0382 (COD)
2016/0376 (COD)
2016/0381 (COD)
2016/0375 (COD)

ENER 24
CLIMA 13
CONSOM 28
TRANS 35
AGRI 51
IND 20
ENV 88
COMPET 84
FISC 39
ECOFIN 81
RECH 37
IA 23
CODEC 129

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada

Č. dok. Komise: 15135/16 ENER 418 ENV 758 CLIMA 169 COMPET 637 CONSOM 301
FISC 221 IA 131 CODEC 1809
+ ADD 1 – 2
15150/16 ENER 420 ENV 760 CLIMA 171 COMPET 640 CONSOM 302
FISC 222 IA 133 CODEC 1816
+ ADD 1
15151/16 ENER 421 IA 136 CODEC 1817
+ ADD 1
15149/16 ENER 419 IA 134 CODEC 1815
+ ADD 1
15120/16 ENER 417 CLIMA 168 CONSOM 298 TRANS 479 AGRI 650
IND 261 ENV 757 IA 130 CODEC 1802
15091/16 ENER 413 ENV 754 TRANS 473 ECOFIN 1149 RECH 340
IA 124 CODEC 1789
+ ADD 1
15108/16 ENER 416 ENV 756 TRANS 477 ECOFIN 1152 RECH 341
IA 125 CODEC 1797
+ ADD 1
15090/16 ENER 412 CLIMA 167 IA 123 CODEC 1788
+ADD 1

Předmět: Balíček předpisů týkajících se čisté energie (první čtení)
a) Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o vnitřním trhu
s elektřinou (přepracované znění)

- b) Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou (přepracované znění)
 - c) Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o rizikové připravenosti v odvětví elektřiny
 - d) Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Agentura Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (přepracované znění)
 - e) Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (přepracované znění)
 - f) Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti
 - g) Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov
 - h) Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o správě energetické unie, kterým se mění směrnice 94/22/ES, směrnice 98/70/ES, směrnice 2009/31/ES, nařízení (ES) č. 663/2009, nařízení (ES) č. 715/2009, směrnice 2009/73/ES, směrnice Rady 2009/119/ES, směrnice 2010/31/EU, směrnice 2012/27/EU, směrnice 2013/30/EU a směrnice Rady (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení (EU) č. 525/2013
- výměna názorů
-

I. Představení legislativních návrhů

Komise přijala dne 30. listopadu 2016 balíček předpisů týkajících se čisté energie pro všechny Evropany. Tento balíček, který obsahuje osm legislativních návrhů, je co do rozsahu a velikosti největším souborem předpisů v oblasti energetiky, který kdy Komise přeložila. Spolu se sdělením, hodnoceními dopadů a dalšími podpůrnými dokumenty obsahuje více než 3 500 stran. Cílem je transformovat energetický systém energetické unie pro rok 2030 a pro následující období za účelem nízkouhlíkového hospodářství, a současně zajistit související přínosy, pokud jde o pracovní místa, odběratele, hospodářský růst, inovace a konkurenceschopnost. Tento balíček sleduje tři hlavní cíle: postavení energetické účinnosti na první místo; dosažení vedoucího postavení ve světě v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a zajištění spravedlivých podmínek pro odběratele.

Balíček jako celek byl předložen na zasedání Rady pro dopravu, telekomunikace a energetiku (energetika) dne 5. prosince 2016. První podrobná prezentace všech osmi návrhů v Pracovní skupině pro energetiku skončila v lednu a začátkem února 2017. Iniciativy uvedené v tomto balíčku, jak navrhuje Komise, jsou neoddělitelně provázané; z toho důvodu již začalo povinné posuzování hodnocení dopadu těchto osmi návrhů. V této rané fázi posuzování si většina delegací ponechává ke všem návrhům výhradu přezkumu.

V souladu s prioritami maltského předsednictví začalo podrobné posuzování obou návrhů o energetické účinnosti a o energetické náročnosti budov s cílem dosáhnout během jeho funkčního období obecného přístupu, pokud to bude možné.

Hlavní prvky legislativních návrhů jsou uvedeny níže.

Uspořádání trhu s elektřinou

Rada i Evropský parlament opakovaně zdůraznily, že dobře fungující integrovaný trh s energií je tím nejlepším nástrojem schopným zajistit dostupné ceny energií, zabezpečit dodávky energií a umožnit nákladově efektivní integraci větších objemů elektřiny vyráběné z obnovitelných zdrojů. Konkurenční ceny jsou pro dosažení růstu a dobrých podmínek pro odběratele v Evropské unii klíčové, a proto tvoří základ energetické politiky EU.

Stávající uspořádání trhu s elektřinou je založeno na pravidlech tzv. třetího energetického balíčku, který představoval pro odběratele skutečný pokrok a zlepšil jejich postavení na trzích s energií. Vedl rovněž ke zvýšení likvidity evropských trhů s elektřinou a zřetelnému nárůstu přeshraničního obchodu.

Nejnovější vývoj však přinesl na evropských trzích s elektřinou zásadní změny. Prudce se zvýšil podíl elektřiny vyráběné z obnovitelných zdrojů energie a energie z obnovitelných zdrojů se stala nákladově konkurenceschopnější. Přechod na elektřinu z obnovitelných zdrojů energie bude pokračovat, protože se jedná o klíčovou podmínku plnění závazku Unie podle Pařížské dohody o klimatu. Budoucí trh s elektřinou se bude vyznačovat variabilnější a decentralizovanější výrobou elektřiny a zvýšenou vzájemnou provázaností členských států a přinese odběratelům nové technologické příležitosti, jak snížit své výdaje a aktivně se podílet na trzích s elektřinou prostřednictvím řešení reagujících na poptávku, samospotřeby a ukládání energie.

S ohledem na uvedené skutečnosti předložila Komise v listopadu 2016 balíček návrhů na přepracování směrnice o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou, nařízení o trhu s elektřinou a nařízení, kterým se zřizuje Agentura Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER). Navíc byl předložen také návrh nového nařízení o rizikové připravenosti v odvětví elektřiny.

Cílem navrhovaných právních předpisů je uzpůsobit stávající pravidla trhu nové situaci na trhu prostřednictvím větší flexibility tím, že umožní volný přesun elektřiny za nezkreslených cenových signálů a zároveň posílí postavení odběratelů, dosáhne maximálního přínosu přeshraniční koordinace a poskytne vhodné signály a pobídky ke stimulaci investic, které jsou nutné k tomu, aby evropská energetická soustava byla více nízkouhlíková a konkurenceschopnější. Rovněž upřednostní řešení v oblasti energetické účinnosti a přispějí k dosažení cíle Unie vytvářet pracovní místa, generovat růst a přilákat investice.

Navrhovaná pravidla pro uspořádání trhu s elektřinou mají za cíl vytvořit rovné podmínky pro všechny zdroje a začlenit obnovitelné zdroje na trh a současně posílit krátkodobé trhy s cílem poskytnout maximum příležitostí k tomu, aby mohly na trhu nákladově efektivně fungovat variabilní, méně předvídatelné obnovitelné zdroje, tím, že tyto krátkodobé trhy přiblíží reálnému času a zdokonalí vyrovnávací trhy. Za účelem přilákání nezbytných investic do trhu s elektřinou navrhované právní předpisy dále usilují o zlepšení cenových signálů, například odstraněním cenových stropů s cílem zajistit, aby ceny odrážely skutečnou hodnotu elektřiny během špičky, a posílením stávajícího regulačního rámce s cílem zajistit, aby cenové signály mohly mít vliv na zeměpisné umístění nových investic a rozhodnutí týkající se výroby (např. prostřednictvím cenových pásem odpovídajícím strukturálnímu zatížení v rámci přenosové sítě).

V zájmu zlepšení flexibility elektroenergetické soustavy mají navrhovaná pravidla za cíl umožnit, aby na trhu v plné míře působila reakce na poptávku, a to i tím, že každému odběrateli bude umožněn přístup ke smlouvě s dynamickými cenami elektřiny a k inteligentnímu měřiči vybavenému minimálním počtem funkcí. Navrhovaná pravidla by navíc motivovala provozovatele distribuční soustavy ke zlepšení efektivity jejich provozu v kontextu většího objemu kolísavě vyráběné elektřiny z obnovitelných zdrojů a současně by zabezpečila jejich úlohu jakožto neutrálních zprostředkovatelů trhu.

Se zřetelem k významu zajištění řádných investic do trhu s elektřinou a zlepšení schopnosti trhu zajistit je prostřednictvím zamýšlených reforem by se mělo zavedení kapacitních mechanismů řídit určitými podmínkami a jsou navrhována opatření za účelem lepší harmonizace těchto kapacitních mechanismů mezi členskými státy, aby se zamezilo negativním důsledkům pro fungování vnitřního trhu. Kapacitní mechanismy budou vycházet z transparentního a celounijního posouzení přiměřenosti zdrojů a měly by umožnit účinnou přeshraniční účast.

Za účelem zlepšení rizikové připravenosti elektroenergetické soustavy EU se navíc předpokládá systematičtější posuzování rizik na základě společných metod, které má být prováděno v přeshraničním kontextu. Členské státy by měly povinnost vypracovat plány rizikové připravenosti složené ze dvou částí; jedné části, která se zabývá vnitrostátními opatřeními, a druhé části, která stanoví opatření, která je třeba předem dohodnout mezi členskými státy v regionálním kontextu, včetně regionálních zátěžových testů, postupů pro spolupráci za různých krizových scénářů a dohody o tom, jak postupovat v případech souběžných elektroenergetických krizí.

Za účelem zlepšení konkurence na maloobchodním trhu s elektřinou počítají navrhované právní předpisy s postupným rušením paušální regulace cen a současně umožňují přechodnou regulaci cen pro zranitelné odběratele. V zájmu zlepšení zapojení odběratelů je omezeno využívání poplatků za ukončení smlouvy a jsou posílena pravidla pro zavádění inteligentních měřičů. Je posilována důvěra odběratelů ve srovnávací internetové stránky a jsou navrženy zásady, které mají zajistit přehlednost a srozumitelnost účtů za energie. Aby byl umožněn rozvoj nových služeb ze strany nových účastníků trhu a společností poskytujících energetické služby, je zajištěn nediskriminační přístup k údajům o odběratelích.

Energie z obnovitelných zdrojů

Cílem návrhu je částečná revize směrnice 2009/28 o obnovitelných zdrojích energie. V souladu se závěry Evropské rady z října 2014 navrhuje závazný cíl na úrovni EU, podle něhož má podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v Unii v roce 2030 činit alespoň 27 %.

Návrh se zabývá režimy podpor, samovýrobou a samospotřebou energie z obnovitelných zdrojů, regionální spoluprací, zárukami původu, správními postupy, informacemi a odbornou přípravou, jakož i kritérii pro udržitelnost a pro úspory emisí skleníkových plynů v případě biopaliv, biokapalin a paliv vyráběných z biomasy. Je zaměřen na tři oblasti konečné spotřeby: elektřinu, vytápění a chlazení a dopravu.

Hlavní nové prvky obsažené v návrhu jsou popsány níže.

Členské státy by měly stanovit své vnitrostátní příspěvky ke splnění celkového závazného cíle EU pro rok 2030, přičemž by jako základní úroveň měly použít svůj závazný vnitrostátní cíl pro rok 2020, jak je stanoven ve stávající směrnici 2009/28/ES o energii z obnovitelných zdrojů. Návrh obsahuje obecné zásady, jimiž by se členské státy měly při koncipování režimů podpory řídit s cílem zajistit jejich stabilitu a zabezpečit, aby obnovitelné zdroje energie reagovaly na podmínky na trhu. Mezi tyto zásady by patřila zejména doložka o zákazu retroaktivních změn, tržně orientovaný přístup, jistota pro investory zaručená prostřednictvím tříletých plánů stanovených členskými státy a částečné umožnění využívání režimů podpory (10–15 %) výrobcům nacházejícím se v jiných členských státech s cílem snížit náklady spojené se zaváděním obnovitelných zdrojů energie a stimulovat regionální řešení.

Členské státy by měly zřídit jednotné kontaktní místo, které bude koordinovat celý proces udělování povolení pro žadatele, kteří chtějí vybudovat/provozovat zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a související přenosovou a distribuční infrastrukturu. Proces udělování povolení by neměl trvat déle než tři roky a v případě zařízení s výkonem nižším než 50 kW by mělo postačovat pouhé oznámení; v případě modernizace stávajících zařízení by proces udělování povolení měl trvat nejvýše jeden rok a předpokládá se rovněž možnost zjednodušeného oznámení. Návrh dále stanoví některé minimální standardy, pokud jde o práva (malých) samovýrobců energie z obnovitelných zdrojů, samospotřebitelů a komunit využívajících energii z obnovitelných zdrojů. Návrh obsahuje rovněž povinnost, aby členské státy administrativně usnadňovaly uzavírání smluv o nákupu elektřiny.

Pokud jde o vytápění a chlazení, návrh poskytuje členským státům varianty, jak zvýšit jejich podíl energie z obnovitelných zdrojů v rámci dodávek vytápění a chlazení (tím, že budou usilovat o zvýšení míry využívání energie z obnovitelných zdrojů v rámci dodávek vytápění a chlazení o jedno procento ročně), a stanoví práva na nediskriminační přístup k místním systémům dálkového vytápění a chlazení pro výrobce energie z obnovitelných zdrojů. V oblasti dopravy návrh zavádí povinnost pro evropské dodavatele pohonných hmot dodávat na trh zvyšující se podíl moderních nízkouhlíkových paliv a paliv z obnovitelných zdrojů (biopaliva, bioplyn, elektřina z obnovitelných zdrojů a kapalná a plynná paliva nebiologického původu vyrobená z obnovitelných zdrojů energie), a to z 1,5 % v roce 2021 na 6,8 % v roce 2030, a současně snižuje maximální podíl kapalných biopaliv vyráběných z potravinářských či krmných plodin. Zároveň návrh neobsahuje stávající vnitrostátní závazný cíl pro rok 2020 spočívající v 10% podílu energie z obnovitelných zdrojů v oblasti dopravy. Členské státy by kromě toho měly zřídit vzájemně propojené vnitrostátní databáze s cílem sledovat paliva z obnovitelných zdrojů energie používaná při vytápění a chlazení a v dopravě a umožnit výpočet relevantních parametrů, které se těchto paliv týkají.

Pokud jde o biopaliva, biokapaliny a biomasu, návrh zavádí nová kritéria udržitelnosti pro lesní biomasu; rozšiřuje kritéria udržitelnosti i na paliva z biomasy; zvyšuje minimální výši úspor emisí skleníkových plynů z různých druhů biopaliv; a stanoví, že velké elektrárny na výrobu elektřiny z biomasy musí používat vysoce účinné technologie pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny.

Ustanovení týkající se dorovnání rozdílu mezi souhrnnými vnitrostátními příspěvky a lineární trajektorií vedoucí k dosažení celkového závazného cíle na úrovni EU pro rok 2030 – otázka potenciálního scénáře – jsou zahrnuta do návrhu nařízení o správě energetické unie¹. Tato ustanovení obsahují možná dodatečná opatření ze strany členských států a na úrovni Unie, která by měla zajistit dosažení cíle na úrovni EU.

Komise zřídí podpůrný finanční rámec s cílem zlepšit využívání finančních prostředků Unie ve prospěch plnění cílů této směrnice a podnítit ambice členských států při zavádění energie z obnovitelných zdrojů.

¹ Poznámka: viz dokument 15090/16, článek 27.

Energetická účinnost a energetická náročnost budov

Cílená revize směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti a směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov vychází ze zásady „energetická účinnost v první řadě“ a má za cíl zajistit pracovní místa, růst a bezpečnost dodávek, jakož i přispět k cílům EU pro rok 2030 v oblasti dekarbonizace. Z tohoto hlediska mají navrhovaná opatření za cíl zachovat stejnou míru úsilí v oblasti energetické účinnosti, jaká bude vyvíjena do roku 2020, a jsou zaměřena především na renovaci stávajícího fondu budov, které mají velmi nízkou energetickou účinnost.

Závěry Evropské rady z října 2014 stanoví na úrovni EU orientační cíl v oblasti energetické účinnosti ve výši 27 %. Závěry rovněž vyzývají k tomu, aby byl do roku 2020 tento cíl přezkoumán s ohledem na úroveň ve výši 30 %. Po provedení přezkumu nyní Komise navrhuje závazný cíl EU ve výši 30 %. Tento celkový cíl je vyjádřen jako maximum ve výši 1 321 Mtoe primární energie a 987 Mtoe konečné spotřeby energie spotřebované v EU v roce 2030, který členské státy musejí zohlednit při stanovování svých orientačních vnitrostátních příspěvků k energetické účinnosti.

Navrhuje se, aby byla povinnost dosáhnout každoročních úspor energie ve výši 1,5 % prodloužena až do roku 2030 a případně i déle. Systémy povinného zvyšování energetické účinnosti jsou postaveny na stejnou úroveň jako alternativní opatření se stejným účinkem a současně je zavedena vyšší míra flexibility. Při vymezování nejvhodnějších opatření musí členské státy podle nových pravidel brát zřetel na energetickou chudobu. Směrnice rovněž vyjasňuje požadavky na způsob, jakým je nutno vypočítávat úspory energie, a reviduje povinnosti týkající se měření a vyúčtování u vytápění s cílem zajistit, aby účty za energie byly transparentnější a více orientované na uživatele.

Přezkum směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov stanoví, že členské státy musí mít jasnou vizi ohledně dekarbonizace svého fondu budov do roku 2050 v podobě dlouhodobé strategie renovací, v níž budou vytyčeny jasné průběžné cíle pro rok 2030. V zájmu mobilizace investic pro účely renovací navrhuje Komise zavést mechanismy, které by řešily nedostatky ve financování a překážky na trhu, a zahájila iniciativu inteligentního financování inteligentních budov. Návrh podporuje využívání moderních technologií v budovách zavedením ukazatele inteligence a má za cíl zajistit, aby ve všech nebytových a nových obytných budovách byla běžně k dispozici vhodná infrastruktura pro dobíjení elektrických vozidel. Revidována je rovněž metoda výpočtu energetické náročnosti budov, a to s cílem řádně určit hodnotu energie z obnovitelných zdrojů a řešit otázku rozdílu v náročnosti mezi vypočítanou a skutečnou spotřebou energie.

Vzhledem k neexistenci vnitrostátních závazných cílů pro obnovitelné zdroje energie a energetickou účinnost pro období po roce 2020 (které Evropská rada na zasedání v říjnu 2014 vyloučila) a v souvislosti s Pařížskou dohodou je v návrhu koncipován mechanismus spolupráce a kontroly, který by měl pomoci zajistit, aby byly společně dosaženy hlavní a dílčí cíle energetické unie, zejména včetně cílů na úrovni EU pro rok 2030 týkajících se energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti, jakož i cílů EU v oblasti klimatu, a aby široká škála opatření, jež je v těchto a v dalších oblastech navrhována, tvořila soudržný a koordinovaný celek.

Kontrolní mechanismus bude spočívat v tom, že členské státy budou předkládat integrované vnitrostátní plány v oblasti energetiky a klimatu, které se budou zabývat jejich cíli, politikami a opatřeními týkajícími se všech pěti dimenzí energetické unie (bezpečnost dodávek energie; vnitřní trh s energií; energetická účinnost; dekarbonizace; výzkum, inovace a konkurenceschopnost), včetně cílů v oblasti snížení emisí skleníkových plynů, jakož i snížení pomocí propadů, a politikami a opatřeními, jež souvisejí s Pařížskou dohodou (UNFCCC). Tyto plány by se vztahovaly na období 2021–2030 (a poté by se obnovovaly na každé další desetileté období), přičemž v relevantních případech by zahrnovaly i perspektivu do roku 2050 a na období po něm. Členské státy by musely do 1. ledna 2018 předložit návrhy plánů, do 1. ledna 2019 konečnou podobu plánů, do 1. ledna 2023 návrhy aktualizace navrhovaných plánů a do 10. ledna 2024 aktualizovanou konečnou podobu plánů; návrhy konečných a aktualizovaných plánů by byly poté předkládány každých deset let.

Nařízení kromě toho zavádí dvouleté integrované vnitrostátní zprávy o pokroku v oblasti energetiky a klimatu, které mají členské státy předkládat Komisi (první z těchto zpráv má být předložena do 15. března 2021) na základě šablony pro předkládání zpráv, jež má být definována později, a za využití klíčových ukazatelů, a zavádí rovněž každoroční zprávy předkládané v případech, kdy je to nezbytné s ohledem na mezinárodní závazky. Podáváním těchto zpráv by měly být nahrazeny a zjednodušeny téměř všechny stávající povinnosti týkající se podávání zpráv stanovené v unijních právních předpisech v oblasti energetiky a klimatu. Kromě toho by měly být i nadále uplatňovány národní a unijní inventurní systémy pro odhad emisí a snížení pomocí propadů skleníkových plynů. K podáváním zpráv by se měla používat platforma pro elektronické podávání zpráv, která bude vycházet ze stávajících procesů a databází sloužících k podáváním zpráv.

Jsou navrhovány pokyny pro „proces stanovení příspěvků“, na jehož základě členské státy stanoví své příspěvky ke splnění cílů pro rok 2030 v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a v oblasti energetické účinnosti. Členské státy by měly poskytnout rozlišené odhady alespoň do roku 2040 vycházející ze a) stávajících politik a b) plánovaných politik, pokud jde o všech pět dimenzí energetické unie. Členské státy by měly navíc odhadnout makroekonomický, environmentální a sociální dopad politik a opatření obsažených v integrovaných plánech a jejich dopad v oblasti dovedností, jakož i interakce mezi politikami týkajícími se uvedených pěti dimenzí, a to alespoň do roku 2030, přičemž i v tomto případě by měly porovnat odhady vycházející ze stávajících a z plánovaných politik.

Strukturovaný iterativní proces probíhající mezi Komisí a členskými státy by měl zajistit, aby se průběžně dařilo společně plnit cíle energetické unie. Součástí tohoto procesu by byl systém sledování ze strany Komise a v případě potřeby i doporučení Komise, jež by členské státy měly v co nejvyšší míře zohledňovat, přičemž by současně měly mít na paměti závaznou povahu některých cílů na úrovni EU. Návrh dále obsahuje ustanovení týkající se regionální spolupráce a zapojení vnitrostátních zúčastněných stran. Komisi by ve vhodných případech měla být nápomocna Evropská agentura pro životní prostředí.

Pokud Komise dojde na základě informací předložených členskými státy k závěru, že splnění cílů energetické unie (zejména dílčích cílů pro obnovitelné zdroje energie a energetickou účinnost) je ohroženo (otázka potenciálního scénáře), může vydat členským státům doporučení a ve vhodných případech přijme dodatečná opatření na úrovni Unie.

V případě obnovitelných zdrojů energie (u nichž existuje závazný unijní dílčí cíl) mohou tato dodatečná opatření zahrnovat společnou povinnost členských států přijmout vnitrostátní opatření, jako je přizpůsobení podílu obnovitelných zdrojů energie v odvětví vytápění a chlazení nebo v odvětví dopravy či financování platformy na úrovni Unie určené k financování obnovitelných zdrojů energie. Tuto platformu může zřídit Komise přijetím aktu v přenesené pravomoci.

V případě energetické účinnosti (u níž je závazný unijní dílčí cíl navrhován) mohou tato unijní opatření zahrnovat dodatečná opatření ke zlepšení energetické účinnosti výrobků, budov a dopravy.

U oblasti obnovitelných zdrojů energie i u oblasti energetické účinnosti by Komise měla v roce 2023 posoudit, zda je vyvíjené úsilí dostatečné, přičemž odpovídající dodatečná opatření by měla být provedena do roku 2024.

Byl by zřízen Výbor pro energetickou unii (jenž nahradí stávající Výbor pro změnu klimatu) a podle potřeby i další výbory a nařízení by bylo přezkoumáno v roce 2026.

Návrh obsahuje analogická ustanovení ohledně dílčích a hlavních cílů obsažených v různých legislativních aktech EU v oblasti energetické politiky, jakož i ohledně dílčích a hlavních cílů uvedených v několika legislativních návrzích týkajících se politiky v oblasti klimatu a energetiky, jež v nedávné době předložila Komise². V průběhu celého procesu jednání je nutno zajistit konzistentnost mezi těmito analogickými ustanoveními ve všech dalších dotčených legislativních návrzích (viz poznámka pod čarou) a příslušnými ustanoveními v tomto návrhu o správě.

2

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o **zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví** do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 525/2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací vztahujících se ke změně klimatu („LULUCF“)

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o **závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů** členskými státy v období 2021–2030 pro potřeby odolné energetické unie a za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací vztahujících se ke změně klimatu

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o podpoře využívání **energie z obnovitelných zdrojů** (přepracované znění)

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o opatřeních na zajištění **bezpečnosti dodávek zemního plynu** a o zrušení nařízení (EU) č. 994/2010

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2012/27/EU o **energetické účinnosti**

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2010/31/EU o **energetické náročnosti budov**

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o **rizikové připravenosti v odvětví elektřiny** a o zrušení směrnice 2005/89/ES

II. VÝMĚNA NÁZORŮ

Ministři se vyzývají, aby se podělili o svá prvotní stanoviska³ k balíčku předpisů týkajících se čisté energie pro všechny Evropany, a vyjádřili se rovněž k otázkám:

- jak můžeme v souladu se společným prohlášením⁴ dosáhnout výrazného pokroku a balíček předpisů přijmout pokud možno do konce do roku 2017;
- jak můžeme nejlépe zajistit nejdůležitější synergie celkového přístupu, včetně synergií institucionálních;
- jak lze k usnadnění transformace co nejlépe využít regionální spolupráci.

³ Poznámka: delegace se vyzývají, aby svůj příspěvek zaslaly v písemné podobě, aby se tak ministři mohli zaměřit na klíčová sdělení.

⁴ Viz dokument 15375/16.